

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy óra . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hírdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Pécs, 1901. március 14.

Mondjanak a kishitűek, a meghunyászkodók, a hatalmasokhoz dörgölözők bármit, mégis március tizenötödike a magyar nemzet ünnepe!

E napra már hetekkel ezelőtt lelkesedve készülődtek az egész országban. E napot büszkén várja minden magyar, mert hiszen ekkor született meg Magyarország szabadsága; ekkor lett egyenlő a pór és az ur; ekkor lettünk mindnyájan testvérekké e szép haza igaz szeretetében mi magyarok!

A szabadság, egyenlőség, testvériség szent Háromságának törhetetlen jelszavával ékített trikolor alatt jött meg hozzánk 1848. március tizenötödike.

Megjött, hogy felrzza a magyart háromszázéves hosszú álmából. Hogy megmutassa neki végre az utat, melyre lépnie s melyen haladnia kell. ha nem akar Ausztriának provinciája, az osztrákoknak vazallusa, a bécsi kamarillának rabszolgája lenni!

És a nemzet megértette.

És megdobbant az elnyomott nép szive s e szivdobbanás, mint a földindulás, végigvonaglott Kárpátoktól az Adriáig s felrzza mély álmából s talpraállította a rabszolgaságból a magyart.

Az ország szivéből egy pillanat alatt hirtelen ment az egész országban 1848. március tizenötödike eseményeinek és a nép, mint a halottaiból feltámadt Lázár, újra eszmélt és tettekre vágyott!

S ledőltek a rendi kiváltságok kilencszázados bástyafalai, melyek elkülönítették a nemzetet egymástól távolálló, egymással nemtörődő, sőt egymással ellenségszámba menő osztályokra. És eltűnt a nemes, megszűnt a paraszt s minden magyar ember egyenlő lett jogokban, de egyenlő köteleességekben is.

1848. március tizenötödiken gyakorolta a nemzet először a szabad gyülekezést, a szabad szó jogát. Egy cél vezette mindet, urat és pórt, szegényt és gazdagot, nemest és parasztot egyaránt: hogy ott legyen a nemzet ama nagy összességében, mely a magyar szabadságot születni látta; a magyar szabadsajtó első termékét szavalni hallotta s a szabaddá lett magyar szé, magyar gondolkodás, magyar eszme első tényének, egy országot a szabadságért harcba hívásának tanuja lehetett.

Hogy kik voltak a márciusi hősök?

Nem magyar az, aki ezt nem tudja! Magyarország lelkes ifjúsága voltak ők; olyan ifjúsága, milyen sem azelőtt, sem azóta nem adatott ennek a hazának. Már bölcsőjükben hemlokon esókolta őket a muzsa és a sorsharag; gyermekségük küzdelme szinte predesztinálta őket, hogy korai ifjúságukban férfiakhoz illő nagy tetteket vigyenek végbe; s mikor az aranyifjúság első idejébe léptek, egy nemzetet ráztak fel álmából, egy népet tettek szabaddá, egy országot mentettek meg a jövő számára az ő szabad hangon, szabad szívvvel, szabad lélekkel megvívott egynapos tusájukkal, 1848. március idusának a magyarra nézve örökre feledhetetlen tételével.

E napon egygyéolvadt a nemzet; feltámadt rég szunyadó önérzete; tette vágyott elnyomott büszkesége s e nap lett a nemzet föltámadásának, az örömben és búbán egyaránt szerzett nemzeti dícsőségének nagy ünnepe.

És ezt a nagy ünnepet mindig megülte a magyar. Ha titokban is, de megülte az elnyomatás, a börtön és hóhérbárd korában is. S talán ekkor még nagyobb erővel, még nagyobb reménnyel és a jövőbe vetett szilárd hittel, mint akkor, mikor már szabadon tehetett.

És megünnepli a magyar ma is március tizenötödikét. Megünnepli az egész

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Március 15.

A langy szellő tovaüzvén a telet,
Beköszönt a virágnító kikelet.

Bimbójából kipattant a
Tavas kedves virága;
Kék ibolya illatozik
A fák s bokrok aljába!

De csak úgy van illata, szinpompája,
Ha az égből harmateső hull rája.

Hogy üdüljön, hogy élhessen:

Harmat kell a virágnak;
Harmat nélkül, eső nélkül
Elherwad az, kiszárad.

Hejh! nekünk is volt egy telünk, e telet
Sintén tovaüste a várt kikelet,

Melynek honfiszivbe ható

Enyhe fuvallatára
Kinyilott a legszebb virág,
A szabadság virága.

Ötvenhárom év telt el azóta,
Hogy kelyheit e virág kinyitotta.
Hejh! de ez is, mint más virág,

Hogy élhessen, esőt kér! . . .

Hullt az eső, a véreső,

Hullt a drága honfivér . . .

Patakként hullt a vér-eső reája,

S mintha mégsem vón' elég illatárja! ?

— Legyen üdítő esője

Az igaz honszerelem!

„Less még ünnep a világon! . . .

Ne feledjük sohasem!

Semselich Sándor.

Az 1849. évi márciusi napok.

(Visszaemlékezések a szabadságharc idejére.)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: Egy honvédtnászor.

(Folytatás.)

X.

Hogy szoknyahős volt Mack ezredes, azt mindenki tudta, de hogy ennyire megboszorkányozza őt ez a menyecske, vagy kisasszony, azt senki sem hitte volna.

Azt már bajos meghatározni, hogy a szerelem mánora, vagy a sok dorbézolás és szeszitalok tették-e emez asszony ismeretsége alatt Mackot oly idegessé, feledékenynyé, szórakozottá, szóval majdnem zavart elméjüvé? Elég az hozzá, hogy még barátai is alig ismertek reá, még az arckifejezése is megváltozott.

Ime egy példa: Mack odahaza van a főparancsnoki irodában. Segédtsitzje ott horkol egy padon, mert már három napja nem hunyta be a szeméit szegény. Csenget. Ez Lajos tűzérnek szól. Este 10 óra van. Lajos tűzér bemegy s jelenti magát. Mack íróasztala mellett ül és ír. A megirt levelet szépen összehajtogatja és a zsebébe teszi, egy tiszta papirost pedig elővesz s azt boritékba téve, megcímezve, átadja Lajos tűzérnek, hogy lóhalálba vigye az onnét a Rozália-térre, tudja már, kinek.

Lajos tűzér látta Mack szórakozottságát, hogy üres papirost küld, mert a megirt levelet zsebébe tette s éppen szólni akar: „Jelentem alássan . . .“ de tovább nem szólhatott, mert Mack nyersen rákiáltott: Feljebb, indulj!

Igy mit lehetett tennie? Vitte az üres papirost a kegyeltnek, kit Mack a boritékon Ottiliának címzett.

Ezután tehát Ottiliának nevezzük. Ottília urnő az ágyban feküdt és olvasott. — Hol az ezredes? szinte kiáltott nyugtalanul.

— Jelentem alássan, ezt a levelet küldötte — szól bárányszeliden Lajos tűzér.

A levelet mohón felbontja Ottília urnő és csak annyit mondott: Megbolondult az a maga ezredese?

Olyanformán van, gondolta magában Lajos tűzér, de egy szót sem szólt.

— Hisz ez tiszta papiros! s ezzel mint a villám — úgy a mint pongyolán a paplanja

országban egy szívvvel, egy lélekkel s ezzel tesz legerősebb tanubizonyságot arról, hogy március tizenötödikét nemzeti ünnepének fogadta, nemzeti ünnepének tartja, és nemzeti ünnepként fogja megülni mindörökké, időtlen időkig, míg magyar él a Duna és Tisza mentén, míg magyar szó hangzik Kárpátoktól az Adriáig.

Mert sajnos, vannak gyászmagyarok, kik március tizenötödikének megünneplése elől meghunyászkodva térnek ki. Ugy tesznek, mint a barbár őskorban a vadak, kiknek elébe papjaik egy fadarabot dobta fetisül és rájuk parancsoltak, hogy azt imádják Isten gyanánt. S a barbár őskor vadjai, bár azelőtt a napot imádták, mégis meghunyászkodtak papjaik parancsának s azt az elibük dobott fadarabot fogadták el Istenüknek.

Ragyogó nap március tizenötödike és korhadt, pusztuló fadarab az a másik, névleges ünnep, melynek megülnését ráparancsolták a hatalmasok az ő szolgálkára. És ezek a szolgálkák a ragyogó nap helyett ezt a korhadt fadarabot fogadják el gyáva meghunyászkodásból s még elég vakmerők egy sorba állítani szentségtörő ajkakkal ezt a bálványt azzal a ragyogó nappal, mely félisteneket teremtett, a magyar hazának szabadságot, a magyar népnek egyenlőséget, testvériséget és jogot szerzett.

Ha nem ragyogna alá földünkre az áldott nap termelő sugara, jégbe borulna ez az egész földgolyó. Ha nem lett volna március tizenötödike, vaj' mikor jött volna el Magyarországra a szabadság, az egyenlőség és testvériség napja?!

Ezért nemzeti ünnepe minden jó, igaz magyarnak március tizenötödike! Ezért ünnepli meg ezt a napot; a mint első sorban érdemel ünneplést, dicsőítést a legmagasabb alkotó Erő és csak másodsorban az ő szolgálkái, kik az ő alkotását művelik!

alatt heverészett, oda sem nézett neki, hogy egy kis katona áll glédában az ágya előtt — kiugrott az ágyából s sietve íróasztala melléült s a válasz megírásához fogott.

Hihetőleg Lajos tüzér még egész életében sem látott ilyen idomokat természetben, mert arca kigyuladt, fülei megvörösödtek, a halánték-erei megdagadtak, szédülés fogta el, kissé meg is tántorodott, a mit a de'nő, ugy látszik, észrevett, mert most egyelőre csak székkel kínálta meg a kis vitét, míg ő levelet megírja; de nagyon tetszett neki Lajos tüzér arcpírja . . . a mint azt alább meglátjuk . . . A levél elkészült, Lajos arcán egyet csipett s azt mondta: fusson a levéllel s rögtön hozzon reá választ.

Lajos tüzér, mint a villám, vágatott gyalogszerben a főparancsnokságra, de mert Mack ezredes uram az nap este elfeledkezett értésére adni a kapunál felállított őrparancsnoknak, hogy az ő tüzér ordinánca éjjelenként ki s bejár a várba és a városba s dacára annak, hogy a tabori jelt megadta még a kapun kívül a bent álló őrnek, sőt a jelszót is oda sugta a bent levő őrparancsnoknak, most az egyszer mégis a várparancsnoksághoz kísérték Lajos tüzért, a hol tüzetesen kihallgatták, hogy mifele dologban járogat ki es be éjjel a városba, a pala volt levelet pedig feltörték és elolvasták, a minek megtörténte után eleresztették dolgára, hogy hát végezze, a mivel főparancsnoka megbizta.

Nagyon természetes, hogy Lajos tüzér

A buza sincs konkoly nélkül; rengő arany kalásztengerbe is vegyülnek pipacsok.

Hát ne bántson bennünket ma, ha a gyászmagyarok nem ünnepelnek együtt a nemzettel ezen a nagy, általános, örök-érvényű, nemzeti ünnepen!

Majd eljön még a velük való számadás ideje!

Majd rámutat még ez a nemzet a márciusi vívmányokra, az egyenlőségre, a testvériségre és a szabadságra! És megkérdezi: kik az okai, hogy március idusának ötvenharmadik évfordulóján sem egyenlő minden magyar?! Hogy nem vagyunk testvérek a nemzet legnagyobb ünnepének megülnésében?! Hogy nem szabad minden magyar a nemzeti jogok gyakorlásában?!

S meg is adja rá a feleletet. Okai ok; az ő szolgálkák, az ő megalkuvásuk, az ő meghunyászkodásuk!

És el kell tennie mindennek.

S majd eljön egy új március tizenötödike, a mikor az lesz a jelszó: hogy ne legyen szolgálkák, ne ismerjen megalkuvást, ne gyakorolja a meghunyászkodást egy élő ember sem, a ki magyar! Vagy ha szolgálkák akar maradni, ha nem bír leszokni a megalkuvásról; nem dobja el magát a meghunyászkodás gyálázatos bélyegét: pusztuljon közülünk, ne legyen — magyar!

Ennek az új március tizenötödikének reményében köszöntünk, 1848. március idusa! És ebben a reményben imádkozzék ma velünk minden magyar ember:

Üdvözlég március tizenötödike!

H. I.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadó hivatal.

eszeveszetten sietett Mackhoz, hogy a késedelmet, a mennyire lehet, helyre pótolja s a vitt levelet kézbesítse.

Mack türelmetlenül várta hölgye válaszát.

Szörnyen káromkodott, a miért az ő ordinancát be nem eresztették egy szóra, mint eddig, de magát okozta, mert elfeledett az aznap esti őrparancsnokságnál intézkedni.

Még szörnyűbben káromkodott, a miért levelet felbontottak és legszörnyűbben káromkodott, a miért hölgyecskeje összeszidta, hogy máskor ne a zsebébe tegye a levelet, hanem küldje el, ha akarja, a tiszta papirossal pedig tegyen egyebet . . .

És mindenek felett mégis s dacára annak, hogy vagy 5—6 üveg bor kiadta tartalmát ott az író-asztalán s meg is látszott az ezredes uron, hogy a billikomokkal mulatott, mégis aggódó léptekkel sétált föl s alá szobájában s szüntelen ezt hajtogatta: miért nyultak a leveléhez, miután ezt soha sem tették? . . .

No meg az is aggasztotta, hogy dulcinea-ját most már a cigány-mezőre kell ki kvártélyozni valami ponyvasátorba, a hová az egész város lakossága menekült a romboló bombák elől, ott pedig talán nem is lesz oly kényelmes budoár, mint a Rozália téren volt.

A dulcinea ebbeli óhajta pedig erősen kinyilatkozott levelében, mert azt írta, hogy ő még reggelig sem marad egyedül a Rozália-

Hirek.

Pécs, 1901. március 14.

Mese is, meg nem is.

(Mese.)

Irta: Albert bácsi.

Egyszer volt, hol nem volt, bizony mondom, hogy régen volt egy gyönyörűséges szép ország.

Ebben a gyönyörűséges szép országban minden féle nép lakott, még magyar is; minden féle nyelven beszéltek, még magyarul is.

A királya idegen volt; a gazda, az ur mind idegen, a szegény magyar csak dolgozott, fizetett, meg siratta a régi dicsőségét, régi szabadságát.

Mert hej, valamikor gazdag, hatalmas, volt ám a magyar. De hát sok ellensége volt, kint is, bent is, annyi mint a polyva.

Az egyik ellenség elvitte aranyát, a szabadságát, a harmadik a vérére szomjazott.

A sok ellenséggel még csak elbánt volna a magyar, de hát volt egy jó barátja, akivel sehogy se tudott megfélni egy csárdában.

Ez a jó barátja a német volt. Ha dudált a német, táncolt a magyar; ha a magyar táncolt, dudált a német, egyszóval a német mindig dudált, a magyar meg mindig táncolt jókedvében, bujában egyaránt.

A szegény magyar még a saját házában sem volt ur. A németnek dolgozott, a németnek adózott, a németet süvegelte, mert bizony még a királya is német volt.

Hiába ment a magyar panasza királyához, hiába kért, könyörgött, nem segített a baján senki.

Ekkor már az Isten is megszánta a szegény magyar népet s leküldte vigasztalóul egyik angyalát.

Az angyal sarkantyus csizmát, zsinoros dolmányt, kocsag tollas kalpagot öltött magára, az oldalára acél kardot kötött s úgy jelent meg a magyarok között.

Ugy jött mint egy futó csüllag. Senki sem tudta honnan, csak itt volt.

Ennek az Isten küldötte égi angyalnak Petőfi Sándor volt a neve.

Az arca halavány volt, mint a tulvilági szellemeké, de amikor a magyar szabadságról beszélt, neki tüzesedett, a szeme szikrákat szórt, a lelkesedés, a haza szeretet szik-

téri lakásában, már napról-napra erősebben süvitenek a bombák és granátok e városrészben. Tehát jöjjön az ezredes, ha török, ha szakad, mert fél s egyedül nem marad.

Ez, ez bántotta őt; hogy egyedül nem marad; miután pedig néhány barátja figyelmeztette őket, hogy minden lépését figyelik, mióta azt az új-szönyviszigi védvonalat szabadon hagyta az ellenségnek, most éjjel, minden könnyelműsége mellett sem merte elhagyni főparancsnoki irodáját, hanem egyet gondolt: megállt a még mindig glédában álló Lajos tüzér előtt, megveregette a vállát s megdicsérte hűséges buzgalmaért, de most lesz szüksége az igazi hűségre: vissza fog menni a kisasszonyhoz. Levelet nem ír, mert ismét felbonthatnák, csupán egy kis igazolványt adott a kezébe, a melyre csak ennyi volt írva: »B. Lajos főparancsnoksági küldönc, szolgálati ügyben távozik ki a varból« — alá írva Mack tüzérfőparancsnok és a pecsétje. Az utasítása pedig ez volt. Visszamegy. Ott marad a kisasszonynál reggelig. Vigyáz minden jelre. Csak a kisasszony alhatik, neki nem szabad, hanem felöltözve virraszt. Talál ott üvegekben egy kis borocskát, abból szabad neki beszélni egy kicsit, úgy, hogy meg ne ártson. Reggel jelentkeznek a főparancsnok urnál; ha azonban hajnal felé az ellenség szörná azon városrész felé a gyújtó golyókat, akkor le kell menni a piccébe s onnan csak reggel 8 órakor menjen be a kis tüzér a kisasszonnyal együtt a varba, egye-

rát, szavára felpezsdült a vér, és végig rezgett az országon az ő imádsága:

Szabadság, egyenlőség, testvériség!

A tavasznak enyhe szele elvitte az imádságot a nagy, fényes kastélyokba, el a kicsiny, rozoga kunyhókba; meghallotta azt a gazdag és szegény, ur és szolga.

A szegény magyarok föllélegzettek. Űtött a szabadság órája. Mert, hej, elmondhaták ám:

Pusztában bujdosunk, mint hajdan
Népével Mózes bujdosott.
S követték, melyet Isten küldött
Vezérül a láng oszlopot.
Ujabb időkben Isten ilyen
Lángoszlopoknak rendelé
A költöket, hogy ők vezesék
A népet Kánaán felé.

— — — — —
Hol a jogoknak asztalánál
Mind egyaránt foglal helyet

Petőfi volt a magyar szabadság lángoszlopa. Világított, gyújtott.

Megvilágította az agyat, hogy lássa a rablánccon nyögő magyar szabadságot; meggyújtotta a haza szeretet láklyáját, a szívek vérét, hogy forrjon a szabadság olaj tengerében.

És végig hangzott az országban az ő nemzeti dala. Elvitte hangját a madár, a szél, a vihar.

Talpra magyar, hi a haza,
Itt az idő, most vagy soha.
Rabok legyünk, vagy szabadok?
Ez a kérdés, válaszlatok.
A magyarok Istenére
Esküszünk!
Esküszünk,
Hogy rabok tovább nem leszünk.

A magyarok esküre emelték kezeiket és utána dörögték.

Esküszünk,

Hogy rabok tovább nem leszünk.

Élt akkor tájt, egy icinke, picinke kis falucskában egy szegény özvegy asszony egyetlen fiacskájával Pistikával.

Egyszer azt mondja Pistika az édes anyjának:

— Édes anyám, miért olyan szomorúak az emberek?

— A haza sorsán busulnak fiam.

— Hát a szellő miért zokog?

— A haza szabadságát siratja.

— Hát a madarak mit csipognak?

nesen a főparancsnok ur magánlakásába és nem az irodába.

A vett parancs után sarkon fordult a kis tűzér s ment akadálytalanul rendeltetése helyére.

Ugy látszott, hogy a kisasszony nagyon nyughatatlanul érezte magát egyedülletében; mert, a mint meglátta a kis tűzért, örömben rögtön kiugrott ágyából s magára rántott valami török kaftánforma slafrokkot, meg sem engedte, hogy a kis ordinánc elmondja utasításait, hanem rögtön terített, bort, hideg pecsenyét, jó fehér cipót tett az asztalra, közben háromszor, négyszer is mondogatta: ugy-e kis tűzér, itt marad reggelig? Ezzel aztán szépen leültette fiatal vendégét. Egy nagy darab pecsenyét tett a tányérjára, bort töltött poharába s maga is mellé ült, aztán kecsesen szólt a tűzérhez: na most, kis kedves, mondja el, mit üzent az ezredes ur?

Törül, hegyire elmondta a kis tűzér az üzenetet s el még azt is, a mi vele a várba menetelénél történt, el az észleleteit az ezredes morfondirozásáról, el még sok mindent. Hisz ugy megnyílt a kedve a szemérmes tűzérnyeknek a jó bortól, hogy az édes anyja sem ismert volna reá.

Annyit mégis észrevett még mámorában is a hölgyecskén, hogy rettenetelen hatott reá az, a miért a levelét felbontották és elolvasták. Ettől a perctől mély gondolatokba merült jó félóráig, azután egyet gondolt s kezdett ugy inni, mint egy kefekötő. Még puncsot is készített s inni kellett vele ugy, hogy a szegény kis tűzérnek a feje már majdnem szétpukkad, mint a bomba.

— A magyarnak régi dicsőségéről dalolnak.

Ekkor nagy sötétség támadt. Az égen fekete felhők emelkedtek, a nap elhomályosult még az állatok is elbujtak oduikba.

Egyszerre nagy dörgés és villámlás között megnyílt az ég, és ragyogó tűzkarikák között egy angyal jelent meg nagy harsonával.

Most megszólal az angyal harsonája:

Sehonnai bitang ember,
Ki most, ha kell, halni nem mer,
Kinek drágább rongy élete,
Mint a haza becsülete.

A népek millióinak szemében kigyult a lelkesedés tüze, az édes anyák felemelték gyermekeiket s öröm könyvek közt imádkoztak a szegény hazáért, a férfiak pedig menydörgő hangon kiáltották:

A magyarok Istenére
Esküszünk!
Esküszünk,
Hogy rabok tovább nem leszünk.

A kis Pistika kipirult arccal futott édes anyjához.

— Édes anyám, hát mi rabok voltunk addig?

— Bizony, édes fiam, — felelt a szegény özvegy könyezve, — ezer élet árán szerették öreg apáink ezt a szép országot, minden talpalatnyi földje alatt egy-egy magyar hős csontja porlik, minden virág egy-egy magyar hős szívéből fakad. Egykor félvilág uralta a magyart, nagy, hatalmas volt országa, két tenger mosta partjait. Voltak hőseink, akiknek vitéz tetteit regélik az apák. Aztán jöttek szomorú napok. A magyarok egyenetlenkedtek egymás között, civódtak, versenyeztek a haza rovására. Az országot idegenek lepték el és szolga lett a magyar ott, a hol évszázadokon át ur volt. A király idegen, idegenben lakik, idegenek a tanácsadói, a magyar csak tőr és fízet. Az ország legjobbait börtönbe vetik, rabláncra fűzik, hogy a nép ne hallja az ő szavukat. De él a magyarok Istené, lektüdte az égből a szabadság angyalait. A börtönök vas ajtóit megnyílnak, a bilincsek lehullanak, űtött a mi szegény népünk szabadságának megváltó órája.

Az angyal harsonája ismét megszólalt:

Már hajnalodni kezdett s a vig mulatság még mindig tartott. Egyszerre elkezdett a világ keringeni a kis tűzér körül. A feje szédült, ólomként nehezdedek szempillái, ráborult az asztalra és elaludt.

Már jó magasán állt a nap az égen, midőn egy óriási durranásra felebredt tűzérünk.

Rögtön tisztában volt a dologgal, hogy valahol az utcán űtött le egy menydörgős bomba s az keltette fel álmából, kereste is mindenütt a kisasszonyt, hogy utasításához hiven, a pincébe hívja, de biz azt sem a szobában, sem a padláson, sem a pincében nem találta, hanem azt tudta meg a ház hátsó részében lakó hajóstól, hogy a kisasszony még hajnalban a Vágmenti kapuhoz vitette kizárólag kis fiával, míg ő maga is, miután volt kimeneteli igazolványa, a kapun kiment. Hogy a külső őrvonalakon átengedték-e Érsek-Ujvár felé, azt ő nem tudja, de annyit tud, hogy a kisasszony oda utazott.

Csak ez kellett a kis tűzérnek. Hogy menjen ő most a főparancsnok elé Ottília nélkül? No, hiszen szépen vigyázott?

Mindegy. Megtörtént. Bemegy a várba és bejelenti a történeteket, ha mindjárt agyon löveti is őt Mack ezredes.

A mint a várban a főparancsnoki irodán keresztül egyenesen a főparancsnok szobájába át akart menni, ott egy előtte ismeretlen tűzértiszt fogadta, a kardját oldaláról elvettette s parancsára a folyosón álldogáló bakakáplár és egy legény által fegyver közé fogva, egyenesen a prófós szobájába és nem a börtönbe kísértette.

(Vége köv.)

Fényesebb a láncnál a kard,
Jobban ékesíti a kart.
És mi mégis láncot hordunk,
Ide vele régi kardunk!

A lelkesedés mámorea könyeket csalt a honfiak szemébe és egy szívvel lélekkel kiáltották:

A magyarok Istenére
Esküszünk!
Esküszünk,
Hogy rabok tovább nem leszünk!

És a ki nem volt sehonnai bitang ember, leakasztotta a szegről a rozsdás kardot és indult az imádott édes hazáért csatába, halálba.

Ment az ifju, a férfi, az agg; ment a feleség a férjével, a menyasszony vőlegényével, az anya fiával. Mindenki ment, kinek szívében magyar vér pezsgett, ki a kardot bírta.

— Édes anyám, — szólt Pistika, — hát az én édes atyám miért nem megy a hazát védelmezni?

— Meghalt már, édes fiacskám. Ő az égben imádkozik a magyar szabadságért.

— Hát akkor megyek én.

— Gyenge vagy még te, fiam.

— A hazaszeretet majd ad erőt.

— Nem bírod el a kardot.

— De meghalni tudok hazámért.

— Ki lesz az én fiacskám, ha te meghalsz?

— A jó Isten velünk lesz és hát nem tudod, jó anyám, hogy a ki a hazáért esik el, az örökké él?

Az angyal szözeata ismét megharsant:

Hol sirjaink domborulnak,
Unokáink leborulnak,
És áldó imádság mellett,
Mondják el szent neveinket.

— Hallod? Hallod anyám az angyalok szözeatát? Ha Isten velünk, ki ellenünk? Te imádkozz itthon, drága jó anyám, nekem mennem kell. A haza hív, a haza mindenek előtt. Az életem a tied, édes jó anyám, a vérem a hazámé; elviszem, kiontom, ha kell, a haza szabadságának áldozati oltárára. Éljen a magyar szabadság!

És Pistika elment. Gyenge volt még, de a csaták zaja megacélozta karjait. Ott volt a küzdők első sorában, szórta a halált, az ellenség hullott előtte és ő tovább küzdött a szent szabadságért. A harci láz űzte, nem ismert félelmet, nem gátat a csata hevében.

A szegény özvegy asszony nagyon busult fiacskája után, mert hogy elment, még a madár sem hozott hírt felőle. Csak sirt és imádkozott.

Egyszer az álmodta, hogy az ellenségnek csunya golyója keresztül fúrta az ő reménységének, boldogságának, kicsi fiacskájának szívecskéjét.

Nem volt most már nyugta, maradása, elindult a fia után.

Megy, megy, mendegél, minden lépten, nyomon egy-egy megsebesült, vagy halott magyar vitéz feküdt. Megnézte mindegyiket, nem-e az ő fia. És kérdezte valamennyit, nem-e látták, nem-e tudnak valamit az ő Pistikájáról.

A szegény özvegy csak tovább megy. Egyszerre csak elér egy kis falucskába. Épen temetésre harangoztak.

— Kit temetnek? — kérdezte a szegény özvegy asszony.

— Egy magyar vitézt, — felelték.

Künn a temetőben egy sirt hantoltak be a honvédek. És mikor oda tüzték a festetlen fejfát, elmondtak egy rövid imádságot, feltűzték a szuronyt, s mentek csatába, halálba.

Akkor ért oda a szegény özvegy asszony. Valami ugy sugta neki, hogy az ő fiát temették most.

— Kit temettek? — kérdezte a katonákat.

— Egy magyar vitézt. Fiatal volt, még csak Pistának hívtuk, — felelték.

— Oh, jaj Istenem, az az én fiam, — siránkozott a szegény özvegy.

Ekkor régi hangok hallatszottak. A jó Isten szolt le a szegény özvegy asszonyhoz:

— Ne sirj, te szegény asszony. Boldog az az anya, a kinek gyermeke a hazáért hal meg. Az örökké él.

Ha szót fogadtok apikának, anyikának, úgy a jövő csütörtökön ismét mesélek. Tehát a viszontlátásra édes magyar véreim. A magyarok Istene legyen velünk.

Naptrend 1901. március hó 15-én.

Naptár: péntek márc. 15. — Róm. kath. Jézus 5 szent sebe. — Prot.: Kristóf. — Görög-kel. (márc. 2.) Hezik. — Zsidó: Adar 24. — Nap két óra 56 perckor; nyugszik 5 óra 48 perckor. — Hold két óra 36 perckor éjjel; nyugszik 11 óra 57 perckor délelőtt.

Időjelzés: A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: helyenkint csapadék, enyhe idő várható.

Márciusi ünnepélyek: a jogászok ünnepélye fél 6 órakor; a Polgári Kaszinó estélye 8 órakor; társasestélyek a »Hétféjedelem«-ben, a »Korona«-ban és a »Petőfi« vendéglőben este 8 órakor.

Színház: d. u. »II. Rákócy Ferenc fogsága.« Est megelőzőleg szavaltat. Este »Gésák« Miss Mary Halton vendéglátása.

— **(Márciusi ünnepélyek.)** Ezer-nyolcszáznegyvennyolc, a népek hajnalcsillagának március tizenötödikét a holnap ötvenharmadik évfordulón Pécs város független és hazafias polgársága is méltón ünnepli meg. A **jogászság ünnepélye** félhatkor lesz a Vigadóban; este a **Hétféjedelem**-ben a polgárság tart ünnepélyt, hol a Polgári Daloskör is szerepelni fog. A **Polgári Kaszinó** este nyolc órakor rendezi hazafias ünnepélyét a Pécsi Dalárda közreműködése mellett. A »Korona« vendéglőben is tart a polgárság ünnepélyt, hol az emlékbeszédet **Flóris Endre** dr. ügyvéd mondja. A színházi ünnepi diszelszólás — miss **Mary Halton** váratlan megérkezése miatt — délután 3 órakor lesz.

— **(Pécs város közigazgatási bizottsága)** ma délelőtt 10 órakor tartotta a városháza közgyűlési termében márciusi rendes ülését báró **Fejérváry Imre** dr. főispán elnöke alatt. Az ülésen jelen voltak: **Majorossy Imre** polgármester, **Dragonescu Döme**, kir. pénzügyigazgató, **Fekete Mihály**, tiszti főügyész, **Tróber Aladár**, dr. főjegyző, dr. **Tichy Ferenc**, első aljegyző, **Guth Béla**, másodaljegyző, **Nendtvich Andor**, árvaszéki elnök, **Aidinger János**, **Salamon József**, kir. tanfelügyelő, **Záray Károly** dr., **Krássnay Mihály**, **Kindl József**, **Maletter Rezső**, **Pleininger Ferenc**, **Szuly János**, **Cirer Elek** dr., tiszti főorvos, **Kovács Kálmán**, kir. főmérnök, **Déván Ottó**, kir. ügyész és **Egry József**. Az ülésen tudomásul vették az árvaszéki elnök, a tiszti főügyész, a kir. főmérnök, a kir. tanfelügyelő és a kir. ügyész jelentéseit, valamint tárgyalták az évi jelentéseket is s a referensek ügyszerjainak letárgyalása után az ülés egynegyedegy órakor ért véget. Az ülés elején a tanács bejelentette, hogy a bizottsági tagságról leköszönt **Rath Mátyás** helyébe a legutóbbi városi közgyűlés **Aidinger Jánost** választotta meg, majd **Pleininger Ferenc** mint az erdészeti kihágások fölött bíraskodó II-odfoku bíróság tagja tette le a szokásos esküt.

— **(Bírósági kinevezések.)** A király a sásdi kir. járásbíróshoz **Klie Lajos** szegvárdi kir. járásbíróshoz **albirót járásbíróvá** kinevezte. — Az igazságügyminiszter ifj. **Nagy Jenő** dr. aljegyzőt a pécsi kir. törvényszéknél elfoglalt állásában végleg megerősítette.

— **(Pécs közállapotai a múlt évben.)** Pécs város közigazgatási bizottságának mai ülésén lettek előterjesztve a miniszteriumokhoz küldendő jelentések Pécs városának múlt évbeli közigazgatási, rendészeti, közegészségügyi, kereskedelmi, ipari, oktatási, pénzügyi stb. közállapotáról. Ezek közül a közigazgatási jelentés kiemeli azokat a nagy személyi és dologi terheket, a melyeket az új bünvádi eljárás a nyomozatoknak a városi közegekre való utalásával a városra rótt s az állam hozzájárulását ezek viseléséhez sürgeti. Ugyisint sürgeti a közigazgatás egyszerűsítését is s a szegényügy országos rendezését. A közigazgatási bizottság a múlt évben 13 ülést tartott; 8 ülésben a főispán, ötben a polgármester elnökölt. A **belügyminiszter**hez intézendő jelentés elősorolja, hogy a város a múlt évben a katonai gyakorlóterre, a szigetkülvárosi iskolára, a vágóhidra, a központi temetőre összesen 203,000 koronát költött; a házbérkrajcár szabályrendelet változást szenvedett s a városi közterhek 10%-os emelkedést mutatnak, a város számlatartozásai mégsem voltak mind kiegyenlíthetők, mert az állam is adós maradt a városnak a fogyasztási adók után fizetendő részesedéssel. A pályaudvarhoz ígért hozzájárulást sem fizette meg a város, mert ez attól tétetett függővé, hogy a kibővítés a bejárásnál megállapított tervek szerint lett e keresztülvive. A **filantropiai ügyek** terén lett tapasztalatokról szóló jelentésbe belevétni határozta a közigazgatási bizottság a pécsi elmegyógyintézet létesítésének sürgetését. A **rendészet** terén az a körülmény, hogy a rendőrlégénység nincsen egy épületben elhelyezve a rendőrkapitánysággal, nagyobb zavarokat nem okozott, a rendőrök létszáma azonban kevés s azért ez a lakosság és a teendők szaporodásával arányban szaporítandó. Az **egészségügyi viszonyok** a múlt évben nem voltak kedvezők, bár járványok nem léptek fel. Szórványosan voltak hevenyfertőző kórok. Az új vágóhid, a vízvezeték tervezett kibővítése, az utcák és utak aszfaltozása és kövezése s a fásítás üdvös befolyással lesznek a közegészségügyre. A **közütak** általában megfelelő állapotban voltak. A trachitkövel való kavicsozás igen jó eredménnyel járt, de szükséges, hogy ez a kő jobban apróztassék és gőzhengerrel hengereltessék. Az **oktatásügy** köréből említi a jelentés, hogy a múlt évben is voltak még túlszult iskolák és ovodák, a mely bajon a szigetvárosi iskola építésével és párhuzamos osztályokkal iparkodik segíteni a város. A felsővámház-utcában ovoda felállítását kívánatos. Az **igasságügy** terén az új bünvádi eljárás folytán a bünyügyek gyorsabb befejezése észlelhető; az esküdtzéki eljárás Pécsen teljesen bevált. — Ezekkel a terjedelmes jelentésekkel kapcsolatban szóvá tette **Záray Károly** a hivatalos lap kérdését, a melyben ilyen jelentések s egyéb hivatalos közlemények közzétételén, a bizottsági tagoknak alkalma lenne azokat behatóbban tanulmányozni. Polgármester kijelentette, hogy foglalkozik ezzel a kérdéssel s azt már a közgyűléshez intézett legutóbbi polgármesteri jelentésében be is jelentette, mit a közgyűlés tudomásul vett.

— **(Uj anyakönyvvezetők és uj beosztás.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Baranyavármegyében, a cinderi-bogádi anyakönyvi kerületnek megszüntetése mellett, az ahhoz tartozó községek közül Ózd, Ujmindszent és Cinderi-Bogád kisközségeket a magyar-mecskei, Egerszeg, Hegy-Szt.-Márton és Monyoród kisközségeket pedig a baksai anyakönyvi kerülethez csatolta át; továbbá a vémei anyakönyvi kerületbe Székely Ferenc jegyzőt, a harkányi anyakönyvi kerületbe Gyenes János nyugalmazott körjegyzőt anyakönyvvezetőkke és a garéi anyakönyvi kerületbe Marton Ferenc s. jegyzőt anyakönyvvezető helyettesé

nevezte ki és valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Uj regényünk.)** Lapunk mai számában új regény közlését kezdjük meg. A regény címe: »**A szió-dáma meséi**« és **Honthy István**, lapunk segédszerkesztője írta, kinek régebben több regényét olvashatták előfizetőink lapunkban. Ez új regénye a mai modern életből van merítve s tárgya a mai társadalom. Hiszszük, hogy lapunk olvasóinak tetszésével találkozik ez új regény, melyet régi szokásunkhoz híven szintén könyvalakban közlünk.

— **(Öngyilkos gazdálkodó.)** Birján községben tegnap, hozzátartozói felakasztva találták meg a szénas padláson **Mislenác Ivó** odaváló gazdálkodót, ki azonban mire megtalálják már halva volt. A különben jómodu gazdálkodó öngyilkosságának okául már huzamosabb idő óta tartó szervi baját emlegetik. A hivatalos vizsgálat megejtése végett **Trixler Rudolf** dr. járásorvos és **Madarász Ákos** tb. szolgabíró a helyszínére utaztak.

— **(Halálozás.)** **Bertalan Irén** pécsi lakosnő tegnap éjjel tizenkét órakor, hatvan éves korában elhunyt. Temetése holnap, pénteken délután öt órakor lesz a Mária-utca 34. számú gyászházban a budai külvárosi temetőbe. A gyászmisét folyó hó tizenhatodikan reggeli nyolc órakor tartják az elhunyt lelkéüdvéért a belvárosi plébánia-templomban. Az elhunytban **Bertalan István** m. kir. honvéd-százados, nővérét gyászolja.

— **(A közigazgatási tanfolyam tanárainak kereseti adója.)** A pécsi községi közigazgatási tanfolyam igazgatójának megkeresésére a belügyminiszter egyetértőleg értesítette a pécsi pénzügyigazgatóságot, hogy az igazgató és a tanárok tiszteletdíja negyed-osztályú kereseti adó alá esik s egyéb fizetésükkel egy összegben rovandó ki ez az adó. Ez értesítés alapján a pénzügyigazgatóság kivetette az adót a tiszteletdíjak után, mit a tanárok megfélebbeztek, azzal érvelvén, hogy ők csak ideiglenesen vannak alkalmazva, tehát tiszteletdíjuk nem esik kereseti adó alá. Az ügygel ma foglalkozott a város közigazgatási bizottsága, s **Aidinger János** a felebbezés mellett foglalt állást, amellyel érvelvén, hogy a jelzett tiszteletdíj adómentes legyen, mivel nem állandó s kinevezési illeték tárgyát sem képezi. **Pleininger Ferenc** szerint nem a tanárok ideiglenes alkalmaztatásáról van szó, hanem egy rendszeresített, állás tiszteletdíjáról. Az ideiglenesen kinevezett állami tisztviselők is fizetnek kereseti adót. A realiskolai tanárok például szintén adót fizetnek az ipariskolai alkalmaztatásuk utáni tiszteletdíjuk után is. — A törvény 5 ik szakasza a végleg kinevezett tisztviselőkre vonatkozik, kiktől a kinevezési illeték beszédetik. — A két felszólalás után a bizottság hét, szóval hat ellenében elfogadta a pénzügyigazgató előterjesztését s a tiszteletdíj adókötelezettségét kimondotta.]

— **(Temetés.)** Ma délután három órakor temették el a pécsi közkórházban elhunyt özv. **Matuschkovich Istvánnét**, a kalocsai érseki uradalom tisztartójának özvegyét, kiben **Forray Valér** pécsi tb. főszolgabíró nagynénjét gyászolja. A temetésen a gyászszertartást végző ferencrendi szerzetes és segédletén kívül megjelentek a pécsi papnövelde növendékei, a »Pécsi Jótékony Nőegylet« küldöttsége, városunk előkelőségének számos tagja. Mint értesülünk, tegnap bontották fel s hirdették ki az elhunyt urhölgy végrendeletét, mely szerint a »Pécsi Jótékony Nőegylet«-nek hatszáz koronát, a »Rudolfinumnak« hatszáz koronát, a váci siketnémák intézetének ezer koronát, a kalocsai érseki uradalmi tisztviselők elszegényedett árvái részére kétszáz koronát hagyományozott az elhunyt.

— **(Élet és halál.)** A város közigazgatási bizottságának mai ülésén *Cirer Elek* dr. tiszti főorvos, jelentette, hogy a város közegészségének állapota a múlt hóban kedvezőtlen volt. A szeszélyes időjárás miatt különösen az influenza és a hevenyfertőző kórok uralkodtak s főképp az idősebbkoruaknál idéztek elő haláleseteket. A kanyaró, bárányhimlő és vörheny jelentéktelen számban szórványosan jelentkezett. A kórházak betegforgalma harminchattal emelkedett, mert míg januárban 1009, addig februárban 1045 beteg volt a kórházakban és pedig a városi kórházban 890, az irgalmasokéban 98 és a bányatelepiiben 57. A város területén élve született februárban 93 egyén; 54 fi és 39 nő. Elhalt 118 egyén; 57 fi és 61 nő. A legmagasabb életkort egy 94 éves földmivelő érte el. Halva született 4 fi és 4 nő. Házasság 53 kötött. Rendkívüli haláleset volt 4; 3 lővés általi öngyilkosság s egy természetes halál. Közkölségen 225 járó beteg ápoltatott. Piacvizsgálatok rendszeresen tartattak; megvizsgáltattak a korcsmák, vendéglők, kávéházak és szikvizgyárak is a múlt hónapban s csekély kivétellel rendben találtattak.

— **(Márciusi villámlás.)** Most, hogy ebben az ideges, rendkívüliségekkel teli korban már hozzászoktunk az abnormitásokhoz, szinte az sem tűnik fel, ha a természet kezdi játszani kisdud játékeit, melyek néhány évvel ezelőtt talán természeti tűnemény számba mentek volna. Az történt — ugyanis tegnap este, hogy úgy nyolc óra tájban apró szemekben kezdett szitálni az eső a sűrű felhőkkel borított égről, melyet hirtelenül néhány gyors

egymásutánban cikázó villám fénye világított meg, dörgés azonban nem volt hallható. A villámlás, mely az egész láthatáron, de főleg a Mecsek fölött volt látható, körülbelül egy negyed kilencig tartott, amikor erős, de rövid ideig tartó záporosó támadt. A tegnap este látható légköri kisülés természetesen sehol sem okozott bajt.

— **(Egy havi adó.)** A királyi pénzügyigazgató jelentése szerint a város területén a múlt hóban egyenes adóban 119.501 kor. folyt be; míg a múlt év hasonló időszakában csak 115.930 kor.; tehát az idej mult havi eredmény 4329 koronával *jobb volt* a tavalyinál. Az esztendő első két hónapjában 18527 koronával szintén több adó folyt be, mint a mult év első két hónapjában.

— **(Baleset.)** Özv. *Dénes Jánosné*, felsővármház-utcai lakosnő négyéves kis leánya tegnap estefelé az udvaron játszadozott, mikor játék közben egy téglában megbotlott s oly szerencsétlenül esett el, hogy balkarját eltörte és fején is súlyosabb sérüléseket szenvedett. A kis leányt édesanyja beszállította a kórházba.

— **(Egyhavi rend.)** *Majorossy Imre* polgármester a közigazgatási bizottság mai ülésén jelentette, hogy a városi központi közigazgatási iktatóba a mult hóban beérkezett 3303 ügydarab; hátralék volt 492 s az összes 3797 darab közül elintéztetett 2974, a folyó hóra áthozatott 823. A rendőrkapitánysági iktatóba érkezett rendőri ügy 832; hátralék volt 366; az összes 1198 ügydarab közül elintéztetett 850; a folyó hóra maradt 348. Kihágási ügy volt új 351, régi 282. Az összes 633 közül elintéztetett 195; maradt

438 darab. Bűnügy volt 371 új és 33 régi; az összes 404 közül elintéztetett 390, a folyó hóra áthozatott 14. Iparkihágás volt 8 új, 13 régi; elintéztetett a 21 közül 5; maradt a folyó hóra 16. Állategészségügyi darab volt 10 új és 11 régi; a 21 közül elintéztetett 9, a folyó hóra maradt 12. Iparigazolvány 12; igazoló jegy 18; cselédkönyv 66 adatott ki. Letartóztatott bűnügyből kifolyólag 5 egyén, egyéb ügy miatt 120; utlevéllel 26, kísérettel 4 toloncoltatott el. Öngyilkosság volt 3; véletlen haláleset 2. A vidékről érkezett utasok száma 1013 volt. A központi községi bíróság letárgyalt 376 ügyet; elintézés alatt maradt 28. A bányatelepi községi bíróság elintéztett 58 ügyet; maradt 3 ügy. A mult hóban utadóban befolyt 9612 kor.; 939 kor., kevesebb, mint az előző hóban.

— **(Tej és pálinka-vizsgálat.)** A városi közigazgatási bizottság mai ülésén *Záray Károly* dr. felhívta a figyelmet nemcsak a tejsarnokok, de a magánosok által vidékről behozott tejáruk megvizsgálására. E téren sok az anomália, kevés a tisztaság és ugyancsak szigorú ellenőrzésre volna szükség. Kérdezte továbbá, hogy a pálinkás-boltokban az italok megvizsgáltatnak-e? *Cirer Elek* dr. tiszti főorvos a tejsarnokok rendszeres megvizsgálását jelentette; a pálinkás-boltok közti tisztasági tekintetben szintén rendszeresen megvizsgáltatnak; de a vidékről naponként behozott tej, valamint a pálinkás-boltok élelmi és élvezeti cikkeinek megvizsgálása óriási apparatust igényelne. A közigazgatási bizottság utasította a polgármestert, hogy dolgozzon ki tervet ez anomáliák megszüntetése végett s a tett intézkedésekről tegyen a legközelebbi bizottsági ülésnek jelentést.

— Mi bajod már megint?! Fogd be a szádat, te kiállhatatlan jószág, te!

Flóri megszégyenülve huzódott meg a kalit egyik szögletében s a maga igazolására, de eléggé érthető duzogással, csak ennyit harácsol: — Valaki!

És csakugyan igaza volt. Valaki épen e pillanatban kopogtatott bátortalanul, félénken a nagy szárnyasajtón, ott kint a folyosón.

— Eh, hát mért nem csönget? Hiszen láthatja a villamos-csengő gombját! szólt, mintegy magához, bosszankodva a karcsu, magas asszony s ez egyszersmind elégtételnek is tetszett Flóri irányában, ki diadalmasan pislogott a kalit sarkából, mint aki tudatában van igazának.

S az asszony odalépett az ajtóhoz, félretolta a fényes, sárga zárókészülék zárját s szinte haragosan rántotta fel a kilincset, szólván: — Szabad!

Az ajtó előtt egy fiatal asszony állott. Félénken, szinte huzódózva nyujtotta előre a kezében tartott levelet.

— Ah, maga az, Kovácsné?

— Igen. A nagysága küldte ezt a levelet. Tessék...

S azzal sietve fordult sarkon és elveszett egyszerű, igénytelen alakja a folyosó homályában.

— Eh, ez a paraszt! Nem is érthetem, hogyan tarthatja magánál ezt a faragatlan némbert az a Klára?

A karcsu, magas asszony ezeket mondta fehér fogai között a távozó után, valami leküzdhetetlen ellen-szenvvel nézvéen egy pillanatra a nyomába s aztán becsapta a nehéz szárnyasajtót, bent ismét ráfordítván a

A SZIV-DÁMA MESÉI.

EREDETI REGÉNY.

IRTA:

HONTHY ISTVÁN.

PÉCS, 1901.

A 'PÉCSI FIGYELŐ' KIADÁSA.

— **(Veszedelemes telvajok.)** Tegnap délután csendes egyetértésben haladt egymás mellett két bánatosan lehajtott fejű cigány legény s alig mertek a járóelőkkel feltekinteni, kik pedig alaposan szemügyre vették a cigányokat. Nem kell azonban azt hinni, hogy a békességesen egymás mellett haladó cigányok tán valami szemérem-érzettől megkapatva szégyenlősködtek, csupán azt restelték, hogy a hátuk mögött két szuronyos, puskás csendőr haladt, ami tudvalevőleg nem valami megtisztelő kíséret. A két cigány a már hirhetté vált *Kolompár* familiából való, mely most ismét csökkent ezzel a két busképű cigánnyal.

— **(Uj marharakodó állomás)** mohács-pécsi vasút vonalán Baranya vármegye területén fekvő *Ata* állomás marharakodó állomásul engedélyeztetett.

— **(Nyomor elől a halálba.)** Tegnap délután egy *Krausz* Simon nevű ötven éves ügynök felakasztotta magát s mire észrevették, már meghalt. A szerencsétlen embert, — hir szerint — az kergette a halálba, hogy már huzamosabb idő óta nem volt keresete s így, miután csekélyke készpénzét felélte s újabb jövedelemre kilátása nem volt, a nyomornak nézett eléje, mi annyira elkésértette a jobb napokat látott embert, hogy a nyomor elől a halálba menekült. Az öngyilkosságot lapunk zárta után, délutáni fél hat órakor jelentették a rendőrségnek, honnan *Sárkány* Ármin rendőrkapitány és *Ludvig* Ferenc dr. városi orvos mentek ki a helyszínére. Miután az öngyilkosság kétségtelenül be volt igazolva, az öngyilkost átadták az izraelita hitközségnek, mely a hullát kiszállította az izraelita temető halottas házába.

— **(Kutyatartó gazdák figyelme.)** Ha az ember meglátja utcahosszat azokat a kedélyesen játszadozó kutyákat, me-

lyek pajzán jókedvvel lábatlankodnak a járóelők között, szinte el sem hinnék, hogy mennyi dolgot adnak rendőrségünknek ezek a kutyák, jobban mondva azok gazdái. Bátran százakra tehető amaz akták száma, mely az ugynevezett »eb-bírsággal« terhelte gazdák ügyével foglalkoznak s melyek között nem egy olyan van, mely alapos bírságot ró az eb hibája miatt a gazdára. Most aztán végrehajtás alá kerülnek ezek az akták s ez alkalomból újólág figyelmezteti a rendőrség az ebtartó gazdákat, hogy kutyáikat védjegy és szájkosár nélkül ne engedjék ki az utcára, mert a rendőrség jövőben az ily mulasztásokat elkövetők ellen még nagyobb szigorral fog fellépni.

— **(Elgázolt kisleány.)** Ma reggel nyolc óra tájban egy a budaikülvárosból jövő szekér a buzatéren elütötte *Schaum* József, pécsi munkás hét éves kis leányát, ki a bal lábán szenvedett kisebb zuzódást, nagyobb sérülés azonban szerencsére nem történt. Hogy ki volt a vigyázatlan kocsis, azt eddig még nem tudni, amennyiben a szekéren ülő ember a baleset után a lovak közé csapott és elhajtott. Az elütött leány szülei panaszt emeltek a rendőrségen az ismeretlen kocsis ellen, a kinek kiderítése végett megindították a nyomozást.

— **(Meglopott törvényszéki biró.)** *Jobszt* Béla királyi törvényszéki biró paszt emelt ma délelőtt a rendőrségnél, hogy ezüstneműi közül valaki egy ezüst cizelirozott tortavágó kést ellopott. A panasz folytán a rendőrség megindította a nyomozást az ismeretlen tettes ellen.

— **(Cigányasszony temetése.)** Tegnap délután nagy néptömeg kísért utolsó útján egy cigányasszonyt. *Horváth* Pali bandája egyik tagjának a feleségét temették. Sok nézője volt, nevezetesen a városban élő bandák voltak képviselve. Az a

sok kísérő meg az uton verődött össze — tán inkább kíváncsiságból, mint részvétből, a mennyiben majdnem mind a banda körül ment, mert — az előbbieket magyarázatára írjuk — *Horváth* Pali bandája az egész uton húzta a szomorú nótákat s ezzel adta meg a végtisztességet az elhunyt cigányasszonynak.

— **(A magyar lucerna diadala.)** Végre valahára az új század kezdetén akadt egy magkereskedő, aki a magyar lucernamagot árjegyzékében a legelső helyre tette, míg ellenben azt is kijelenté, hogy francia lucernamagot egyáltalán nem tart, mivel Magyarországban, mint lucernamagot termelő államnak nincs szüksége francia importra. No hát ez nagyon helyes és örvendetes jelenség, bár a többi magkereskedő cégek így gondolkoznak s a gazdaközönség is belátná azt, hogy nem föltétlenül szükséges mindent Franciaországból importálni. Azt hiszem, a t. gazdaközönség teljesen meggyőződhet ebből, hogy *Haldek* Ignác fővárosi magkereskedő nagyon hasznos dolgot végzett akkor, mikor első helyre a magyar lucernamagot tette, a francia magot pedig teljesen mellőzte a főnt említett hazafias indoklás mellett. De hát tekintetbe véve azt, hogy mily borzasztó sok pénzt adunk ki külföldi magvakért, melyeket itt helyben is termelhetnénk, sőt e tekintetben kivitelünk is föllendülne, nagyon helyesen cselekednének a többi magkereskedő cégek is, ha *Haldek* Ignác ur nyomdokain járnának.

— **(A kintornás kára.)** Fent a kaposvári utca környékén egy félkezű kintornás sivittatta rozoga verkljét s egy kis gyerek, alig hat éves — fia volt-e, nem-e — nyujtotta az emberek felé vékony karjait alamizsnáért. És a jószívű emberek megkönyörültek a félkezű kintornáson s a vézna gyermekben s hullt az alamizsna, a félkezű kintornás meg hálából tovább forgatta verkljét. Eköz-

ELSŐ FEJEZET.

— *Mely szól általánosságban egy asszonyságról, kit jó ismerősei „Seiv-dámá“-nak neveznek vala és különösen amas időkről, melyekben azon asszonyság meséi szerepelnek vala. —*

Az alkonyatba hajló enyhe őszi délután jóleső csendjét egyszerre rekedt rikácsolás zavarta meg az előszobában.

— Valaki! Halló! Valaki!

Bent, a puha kényelemmel berendezett budoárban gyorsan ugrott fel a kerevetről egy magas, karcsu asszony és a megzavart szendergés álmoságával a szemében, réveteg sietséggel kapkodott valami selyem öv után, melylyel nagy hirtelen átkötve szétlazult pongyoláját, kisetett, hogy megnézzé a zaj okát.

Flóri rikácsolt.

Flóri, a zöldhasu, pirosbóbitás papagály, nagy ur volt. Ott trónolt az előszobában egy rengetegnagy cifra kalitban s kényelem tekintetében nem cserélt volna a világ bármely papagályával. Mindazonáltal most mégis kikapott rikácsolásáért s a magas, karcsu asszony boszusan kiáltott rá:

ben egy részeg favágó ment arra s a kis sovány, beesettarcu gyermek attól is kért egy krajcárt, eleje tartván a tálcát, melyen vagy két hatosra való aprópénz volt.

— No várj, gyerek, majd váltok, — mondá borizó hangon a favágó s ezzel bedobva a tálcába valamit, az aprópénzt mind kivette s zsebrevágta. A kis fiu megnézte a tálcát s egy plégombot talált a pénz helyén. Sirva fakadt s a favágó után szaladt, de biz azt nem érte utol sem ő, sem a félkezű kintornás. A favágó valamelyik házban egyszerre csak eltűnt s a kintornás átkai kísérték. Eltűnt az egypár krajcár s most talán koplal a félkezű kintornás és a sovány gyermek.

— **(Fényképészeti műterem.)**

Marton István helybeli fényképész ez uton is értesíti a tisztelt közönséget, hogy helyben a Ferenciek utcája 21. sz. házban fényképészeti műtermet rendezett be, hol tartós és precíz kiállítású fényképeket a legolcsóbb áron készít. Csoportképek árai megegyezés szerint. **Marton** kívánatra a megrendelő lakásán is eszközöl fényképfelvételeket. Az általa készített remekművelé arcképes levelezőlapok különösen megérdemlik a nagyközönség érdeklődését, melyeket úgy fénykép, mint felvétel után olcsó áron készít.

— **(Napfogyatkozás május 18-án.)**

Ez évi május tizenharmadikán teljes napfogyatkozás lesz, de a földtekének csak kevés helyein lesz jól észlelhető és pedig legjobban a Szunda szigeteken. Így tehát az európai és amerikai vizsgálóknak messze utat kell tenniük. A teljes elsötétülés Padangban (Szumatra) 6 percig és 34 másodpercig fog tartani. A napfogyatkozás itt lesz a legnagyobb. Ez az utóbbi körülmény előreláthatólag nagyobb számú expedíciót fog Szumatrába vonzani, a hol a padangi meteorológusok adatai szerint, kedvező időjárás fog uralkodni május 18-án. Amerikából már két expedíció van útban Szumatra felé. Az egyiket **Barnard** tanár vezeti, ki a Chicago melletti Yerkes-csillagda igazgatója; a másikat a **Lick** csillagdnak egy szakembere. Ezen utóbbi expedíció költségeinek fedezésére **Mr. W. H. Crocker**, egy gazdag sanfranciscoi vállalkozott. Angliából szintén egy tudós társaság készül Szumatrába, a melynek az élén **Mr. Nevall**, **Mr. Dyson** és **Mr. Atkinson** asztronómusok állanak. Egy másik angol expedíció a napfogyatkozást Mauritius-szigetről fogja szemlélni. E helyen csak három és fél percig fog tartani a tünemény, azonban sokkal közelebb esik az angoloknak és a klímája is sokkal egészségesebb, mint Szumatrának.

— **(Atyja fia.) Armench** János szereti az itókat s gyermekeit is jó korán hozzászoktatta a szeszes italokhoz. Így esett meg aztán, hogy **Jóska** nevű fia szintén él hal a borért. Tegnap este a **Jóska** gyerek elment az atyja után a korcsmába s kérte azt, fizessen neki bort. Az öreg azonban nem akart fizetni, hanem hazaküldte a fiut. Ezen összeveszték. Az atya széket fogott a fiára, de ez kikapta atyja kezéből a széket s az öreget fejbeütötte vele úgy, hogy azt elborította a vér s eszméletlenül esett össze, úgy kellett hazavinni. A durva fiu ellen megtették a feljelentést.

— **(Baka Imre.)** Ki ne ismerné a pálinkás butikok tipikus alakját, **Baka Imrét**, a favágót, a ki arról nevezetes, hogy sohasem jőzan. Nos hát ma is be volt állítva alaposan elannyira, hogy botrányosan viselkedett — és pedig délelőtt kilenc óra tájban. Az **Incédy** Dénes utcán ment fölfelé s minden asszonyt s leányt, — lett légyen az kalapos dáma, vagy asszonyosság, trágár és ocsmány szavakkal szólított meg úgy, hogy pirulva kellett menekülniök a piszkos ember trágárságai elől. Az ilyen embereket nem kellene szabadon eresztetni, beszéde megfertőzi a levegőt, a melyben mozog.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi
alkálikus természetes
savanyuvíz

MINT NYÁLKAOLDÓ SZER

úgy magában, mint meleg tejjel vegyítve
KÖHÖGÉSNÉL, REKEDTSÉGNÉL, TÜ-
DÓHURUTNÁL stb.

legjobb gyógyszerrel ajánlatik.

**NEHEZEN EMÉSZTŐ, GYOMOR-
HURUTNÁL KITŰNŐ HATÁSA
VAN!**

Mindenütt kapható.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei.

1901. március 14. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 763.8 mm. (süllyedő.)

Hőmérsék = 14.2 °C.

• maximuma: 11.7 °C. } tegnap.

• minimuma: 6.5 °C. }

Párányomás: 6.4 mm.

Relatív nedvesség: 53. %

Felhőzet: 3° Cum. W.

Szélirány s erő: W. 4. Harmatp.

Csapadék 24 órai: 3.1 mm. † 0.7 °C.

Hűvös szeles, változó felhőzettel, szárazabb idő

(zivatar?)

Dr. Csirer.

Művészet, irodalom.

Pécs, 1901. márc. 14.

Hangok az éjszakában.

— *Honthy* István költeményei. —

Helybeli szerző irodalmi vállalkozásáról adunk hírt olvasóinknak. Ez a szerző a *Pécsi Figyelő* segédszerkesztője, *Honthy* István, hírlapíró s az a szoros viszony, melyben lapunkkal áll, nem engedi bár meg, hogy irodalmi vállalkozását dicséretes kíséretében hozzuk a nagyközönség tudomására, de nincs is erre szükségünk. *Honthy* István költeszetét ismeri lapunk olvasóközönsége; hiszen évek óta igen gyakran találkoztak lapunk hasábjain az ő verseivel olvasóink. Most hát csak arra szorítkozunk, hogy felhívjuk irodalmi vállalkozására a nagyközönség szíves figyelmét ez alkalommal, mikor első verskötetével a nyilvánosság elé lép.

Mert manapság ugyan hihetetlen, de való, hogy *Honthy* István, a kitől tízéves hírlapírói pályája alatt — melyből immár a hatodik évet tölti lapunknál — kötetekre menő lírai és elbeszélő költeményt közöltek fővárosi és vidéki lapok, eddig még könyvet nem adott ki.

Ez lesz az első könyve, melynek partfogására ezennel a legmelegebben hívjuk fel a nagyközönség figyelmét, mert éppen az a körülmény, hogy mindez ideig késett a könyvkiadással, mutatja, hogy a nyilvánosság elé csakis érdekes és értékes tartalmu könyvvel ohajt lépni.

„*Hangok az éjszakában*” lesz a címe *Honthy* István első költemény-kötetének s tartalmazni fogja szerzőnek a legutóbbi öt esztendő magyar nemzeti és közéleti eseményeiről írt hazafias, magyar nemzeti irányu verseit.

A „*Hangok az éjszakában*” tükre lesz a legutóbbi öt év eseményeinek, melyek a magyar politikai és társadalmi élet terén a poeta lelkét megihlették hazafias és nemzeti irányuk-

nál fogva. Tükre lesz a magyar nemzeti törekvéseknek a jelenben, a magyar nemzeti dicsőségnek a múltban és a magyar nemzeti reménységnek a jövőben. Szóval a ma már ritkaságszámba menő hazafias költemények gyűjteménye lesz a kötet, mely 10—12 iven április közepén jelenik meg és izléses kiállításáról lapunk kiadójának, **Taizs Józsefnek** nyomdája gondoskodik.

A „*Hangok az éjszakában*” szerző saját kiadásában jelenik meg. Éppen ezért kéri a megrendeléseket és előfizetéseket címére (Pécs, Mária-utca 1. sz., a *Pécsi Figyelő* szerkesztőségében) folyó március hó végéig beküldeni, mert a kötetet az előfizetések arányához mért, megfelelő példányban szándékozik kibocsátani.

A „*Hangok az éjszakában*” előfizetési ára két korona. Az előfizetési felhívások holnap küldetnek szét.

○ **Ocskay** brigadéros. Rövid egymásután negyedszer ismételték meg **Herceg Ferenc** nagyszabású történelmi színművét s ismét telt ház nézte végig a negyedik előadást is. Ez a darab jól beütött az igazgatóságunk egyrészt, másrészt pedig a szezon végét be-aranyozza. Ez a darab egyike azon újdonságoknak, melyek a színházi idény fénypontjait képezik, melyek az idej színházi esték ki-magasló pontjait képezik. A főhős tegnap is nagy sikerrel játszott. **Rajs** Ödön büszke lehet erre az alakítására. **Vágó**, **Delli**, **Nádasi**, **Kosma**, **Simon** Mariska stb. mind igen jól játszottak tegnap este is. A közönség szintén lelkesült volt, mint az első estén s sokat tapsolt. Ez a darab még néhány szép házat mindenesetre fog vonzani, ha színészeink nem csüggedő ambícióval játszák meg szerepeiket minden egyes előadason. Azt a nagy érdeklődést pedig, a mit közönségünk mutat e történelmi színmű iránt, a darab s az előadás meg is érdemli. (C.)

○ **Komjáthy** János vendég szereplése

A jövő hét közepén valóban érdekes vendég-szereplésnek néz eléje színházi közönségünk, a meenyiben **Komjáthy** János, a debreceni színtársulat igazgatója két estén nálunk vendég-szerepelni fog. **Komjáthy** a jövő hét péntekjén az „**Ocskay** brigadéros” című szerepében, szombaton pedig **Shakespeare** „**Makrancos hölgy**” című vigjátékának **Petruccio** szerepében fog fellépni.

○ **Miss Mary Halton** Pécssett. A múlt hetekben plakátok hirdették **Miss Mary Halton** pécsi vendég-szereplését, de azóta elhalgatott a hír s már-már mindenki azt gondolta, hogy **Miss Mary Halton** vendég-szereplése elmarad. Aztán jött a hír, hogy holnap és holnapután fog játszani nekünk s e hír is elnémult. A Pécsi Nemzeti Színház igazgatósága ma délután egy órakor kapott Berliából egy sürgőnyt, mely hírül adja, hogy **Miss Mary Halton** holnap pénteken és szombaton este Pécssett fog vendég-szerepelni. A világhírű művésznő holnap délben érkezik városunkba s fél egykor részt vesz a színházi főpróbán. Mindkét estén a „**Gésák**”-ban lép fel. Azt hisszük, felesleges a világhírű művésznő mellett útni a reklámdobot. Az egész műveit földkerekség elismeri az ő nagy művészetét s hódol neki. Városunk s a környék mindenesetre nagy vágyott már a művésznőt látni s most bizonyára mindkét este zsutolt házat csinál. Az előadásokat mérsékelten felemelt helyárak mellett fogják megtartani bérlétszűnetben. Az idénybérlők jegyei azonban érvényesek. A páros és páratlan bérlők jegyeit az igazgatóság d. e. 11 óráig fenntartja s a rendes napiárak mellett, a kisbérlőknek kiadja. — 11 óra után a ki nem váltott jegyek felett a pénztár rendelkezik.

○ **Március 15. a színházban.** **Miss Mari Halton** közbejött vendég-szereplése megváltoztatta a színházi műsort. Holnap este diszelőadás lett volna s most ezt a hazafias

diszeldadást a művezetőség holnap délutánra tette át. Ez alkalommal **II. Rákóczy Ferenc fogsága** kerül színre. A szindarabot **Cank Nep. János** joghallgató szaválata fogja megelőzni.

T a n ü g y.

(**Felvétel a tanítói nyugdíjintézetbe.** **Pallér Elemér** egyházbéri tanító hatszáz korona, **Mauthner Ferenc** nagy nyáradi tanító hétszázhuszonnégy korona nyugdíjilletményrel a **Tanítók Országos Nyugdíjintézetébe** felvették.

(**Megválasztott tanító.** A közelmúltban tartott tanítóválasztást az ibafai községi iskola iskolaszéke, mely alkalommal az ottani községi iskola tanítójául **Kontróhr Géza** somogy-monostori tanítót neveztek ki.

(**Megjutalmazott tanítók.** A m. kir. vallás és közoktatásügyminiszter **Stefán Péter** dárdai róm. kath. és **Radojevičs Iván** dunaszekcsői gör. kel. tanítónak a magyar nyelv sikeres tanításáért száz — száz korona jutalomdíjat engedélyezett.

Folyószám 164. Idénybérlet 163. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, pénteken, március 15-én:

Délután 3 órakor fél helyárral.

II. Rákóczy Ferenc fogsága.

Szigligeti színműve 5 felvonásban.

Este fél 8 órakor felemelt helyárral.

Miss Mary Halton felléptével:

A Gésák.

Operette 3 felvonásban.

Holnap, szombaton, március 16-án:

Ugyanaz.

Vasárnap: d. u. Cigány, este Viceadmirális.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 14-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház mai ülésén **Percei Dezső** elnökölt. Az appropriáció törvényjavaslatot **Szabó Imre** előadó elfogadásra ajánlja. **Bartha Ödön** bizalmatlanságból és pártállásánál fogva nem fogadja el a költségvetést, mely irreális s nem felel meg az ország anyagi helyzetének. A nyugdíjak egyre szaporodnak, a munkaképes embereknek odadobják az ország pénzét. Hol lennénk, ha Ausztriától elszakadtunk volna? A delegáció és kvóta elveszi jövedelmeinket s kezdünk a caesarizmus felé hajlani. Az államvasutakat is »királyiak«-nak mondják. Kérdi: mennyit fektetett be a király az államvasutakba? Végre is kell, hogy már elszakadjunk Ausztriától!

Kulman János a felvidéki gazdasági viszonyokról szól. A szeszadóreformot kívánja.

Zichy János szerint a nagy gazdasági pangás dacára, nagy kérdések helyett, kis személyi ügyekkel, inkompatibilással foglalkoznak. Jelenlegi államháztartásunk félrevezeti a külföldet; azért emelik a kvótát, azért növekszik költségünk a közös hadseregre. A szabadelvűséget elfogultnak tartja, a jövő választásban nem bizik s végül a néppárt nevében nem fogadja el a költségvetést.

T Á V I R A T O K.

Az Egyesült Államok volt elnökének halála. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) **Harisson**, az Egyesült Államok volt elnöke, meghalt.

Feljelentés egy polgármester ellen. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) **Marion** István, székesfejérvári városi alszámvévő, feljelentést tett **Havranek** József polgármester ellen, hogy az a múlt év december hónapjában fölvetett pénzeket két hónapig magánál tartotta, holott huszonnégy óra alatt köteles lett volna azokat a pénztárba beszéltetni. A főispán azonnal megindította a vizsgálatot, mely városszerte nagy szenzációt keletkezett.

Elsodort vasuti hid. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Garam-Berence és Selmezbánya közötti vasuti fahidat a megáradt Garam elsodorta. A vasuti közlekedés teljesen szünetel, ami nagy anyagi kárt okoz Selmezbányának.

Megrabolt ügyvéd. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) **Abonyi** Ignác kis-körösi ügyvéd házába álarcos rablók betörték és hatezer koronát raboltak el.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1901. évi március hó 11-én s köv. napjain elintézték ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helybenhagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vb.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: **Pilch Antal.**

- V. 216. Eisner Adolf s t. — Deutsch Ádám számad. — rmv.
267. Póth Péter s t. — Póth János s t. öröks. — hh.

Előadó: **Tóthossy Béla.**

- V. 387. Gádor Viktória — özv. Gádor Jánosné s t. és özv. Gádor Jánosné — Gádor Viktória öröks. s közsz. kiad. — rmv.
411. Sorics István — Sorics Antal s t. öröks. — hh.
440. Dr. Hajos Ferenc — Véber Mihály s t. 600 frt. — fo.
459. Kis József — Eckstein Pál 700 frt. — hh.

Előadó: **Kaufmann Nándor.**

- V. 493. Polgár István — Farkas Mihály gép kiad. — hh.
540. Engländer Ottó — Alois Smole 611 frt 48 kr. — rhh.
539. Glüksthal Gyula — Berger Ignác s t. 282 kor. 10 fill. — ms.
541. Bécsi biztosító társaság — Nagy Sándor és János 37 kor. 92 fill. — hh.
542. Bécsi biztosító társaság — Ech Józsefné 9 kor. 42 fill. — mv.
543. Strém és Klein cég — Schlesinger és Spiegel cég 238 kor. 32 fill. — hh.

- III. 555. Baranyamegyei hitelintézet — Kerner András s t. 300 kor. — mv.

Előadó: **Holics Gyula.**

- V. 497. Bodis János — Göbölös Juli válóper. — hh.
498. Bertók István — Szabó Erzsé válóper. — hh.
564. Schwarcz Albert — Güns Pepi válóper. — hh.
565. Vas Mihály — Orbán Róza válóper. — hh.
566. Kraft György — Hitzl Anna válóper. — hh.
567. Bartha Pál — Hegedűs Lidia válóper. — hh.
568. Patai Mária — Gyenei József válóper. — hh.
603. Veisz Benze (Rozi Regina) — Válfisch Pál válóper. — rmv.

II. Polgári tanács.

Előadó: **Rökk Gyula.**

- III. 489. Vinczen Mihály s t. — Dr. Darányi Ferenc végr. — rmv.
506. Balatinecz József — Kovács Gyula végr. — mv.

532. Bölskei Gyula — Gasparics Vince végr. — hh.
534. Pálty József s n. — Kluch Ádám végr. — hh.
535. Dr. Koncz Adolf — Kalisch Mária végr. — hh.
572. Vida József s t. — Schwarcz Lipót s n. végr. — hh.
573. Rab Sámuel — Novákovics István végr. — mv.
605. Horváth Vendel s t. — ifj. Horváth József végr. — hh.
606. Braun Gábor — Zalaváry József végr. — mv.

Előadó: **Graff Károly.**

- III. 523. Tomics Ilia — Tomics Tomó végr. — mv.
533. Gazda József — Luksics Anna s t. végr. — mv.
537. Néh. Kupi Gábor hagy. ing. bek. — mv.
557. Fischer Samu — Dosler Lipót végr. — hh.
570. Dr. Kemény Fülöp — Tomasek Mihály s t. végr. — rend.
571. Csáktornya vidéki takptár — Scheffer Rezső végr. — hh.
587. Bajnok András s t. — Bajnok Péter végr. — mv.
588. Schneider Ede — Dr. Eránosz István végr. — hh.
607. Schwarzenberg Sára — Lukács János végr. — hh.

Előadó: **Zsabokrszky Ferenc.**

- V. 553. Nagy Juli s t. — Hollós Dávid öröks. — rmv.
III. 556. Belvárdi tejszövetkezet — özv. Horváth Ferencné végr. — rend.
584. Hackstok Mátyás — Keil József végr. mszűnt. — hh.
604. Szivér István — ifj. Pápai János s t. végr. — mv.
611. Kész Pál s n. önk. ár. — hh.
612. Kistótfalui ev. ref. egyház — Bonyár Péterné s t. végr. — ms.

Büntető tanács.

Előadó: **Bocz Alajos.**

- V. 354. Katona János lopás. — biz. kieg. végzés.
359. Schwarcz Vilmos suly. t. sért. — főt. kit.
364. Nagy József s t. suly. t. sért. — biz. kieg.
III. 332. Frey Ádám közcs. ell. kih. — rend.
382. Balogh József lopás. — hh.

Előadó: **Angyal Pál.**

- V. 337. Erdőssy Károly gond. ok. suly. t. sért. — f. ü. közl.

Előadó: **Nábráczky Lajos.**

- V. 335. Sollár József uszora. — főt. kit.
357. Armuth Dezső lopás. — főt. kit.

Előadó: **Varga Nagy István.**

- V. 329. Vass József közveszélyű rong. — főt. kit.
334. Köves Kelemen Ferenc s t. lopás s org. — főt. kit.
353. Berta Ferenc s t. suly. t. sért. — főt. kit.
III. 386. Farkas András s t. suly. t. sért. — rmv.

Elintézésre kintüztött ügyek.

Bejelentések 1901. évi március hó 18. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: **Pilch Antal.**

- V. 404. Eber Géza gond. alá hely.
424. Takaró János — Szántó János 1329 kor. 89 fill.
461. Kovács Zsuzsa s t. — Kovács János s n. törv. oszt. rész.
495. Tóth József s t. — Bástyá István s t. öröks.

Előadó: **Tóthossy Béla.**

- V. 460. özv. Simon Istvánné — Kustos István s t. szerződ. érvény.
496. Kiss Lajos — Udvardy Irma s t. 4600 kor.
586. Kelemen Titusz — Kintli Margit házass. felb.

Előadó: **Kaufmann Nándor.**

- V. 529. Barta Ferenc — Barta Sándor s n. szerződ. hatály.
577. özv. Györi Istvánné — özv. Szűcs Mihályné s t. 1320 frt.
602. Schwabach Zs. G. — Sánta Albert s n. 1058 kor. 94 fill.
623. Vermes Dávid csődügye.
569. Dr. Vörös Nándor — Kacsokovics Géza végr. felfüg.
580. Pojts Antal — Dömötör Dávid s t. 160 kor.
582. Dr. Lauber Rezső — Szűcs Péter 10 kor. 64 fill.
627. Dr. Toldi Béla — Jozipovics Mártonné s t. 800 kor.

Előadó: **Holics Gyula.**

- V. 585. Kulcsár János — Récei Istvánné ing. t. jog.
622. Horváth János — Horváth József s t. köz. mszűnt.
634. Varga Juli — Lukács Juli köz. mszűnt.
665. Varga János — Pap János s t. 1000 kor.
III. 657. Marczy Mátóné — Lang József végr. felfoly

II. Polgári tanács.

Előadó: Rökk Gyula.

- V. 531. özv. Varga Istvánné s t. — Sós Ferenc s n. szerződ. érvényt.
619. Balázs Ferenc — Hegyi János 2300 frt.
624. özv. Stein Henrikné s t. — Horváth István s n. 7940 kor.
III. 660. Maloschik József — Geiger Gyula végr.
673. Muraközi takptár — Modrics Jeromosné végr.
674. Targos János s t. — Csonka Vilmos s t. végr.
675. Tolnay József — Fonyó Blanka s t. végr.
685. Dr. Jobst László — Deáky Sándor s n. végr.

Előadó: Graff Károly.

- III. 483. Levél György — Polecsik János s t. jog. bek.
501. Baronek Mariska — Ilk Magdolna zjog bek.
517. Németh József — Cseke Mátyás zjog. előj.
519. Guttman Teréz — Guttman Jakab perfelj.
520. Guttman Teréz — Verb József perfelj.
583. Gombos Vendel s t. — Szabó József zjog. bek.
691. Herman Mária s t. jog. bek.
692. Mezőgazdasági ipar-részvénytársaság — Harangozó György s t. végr.
693. Fischer Lajos — Vörös Ferenc végr.
698. özv. Németh Jánosné — Hanyó István végr.
699. Veisz Adolf — Hirschler Miksa végr.

Előadó: Zsabokszky Ferenc.

- III. 193. Kishárság község — Kir. kincstár felszól.
628. Muraközi takptár s t. — Grész Alajosné végr.
629. Oroszvály Gyula — Grész Alajosné végr.
630. Dr. Remény Fülöp s t. — Habos Róza végr.
639. Macsics Lujza — Borkovics József végr.
640. Kotnyik Mari — Kotnyik János s n. végr.
659. Löbl Mór és fia cég — Szontor Pál végr.
689. Kőszegi takptár — Tuboly Viktorné végr.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 388. Antal Mihályné lopás.
III. 391. Savanyu József közcs. ell. kih.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 355. Horváth János s t. erősz. nemi köz. stb.
404. ifj. Dani János s t. suly. t. sért.
379. Tóth János s t. suly. t. sért.
III. 367. Spitzer Imre rágalom.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 319. Cserti József emberölés.
363. Sándor Rachel s t. sikk.
426. Szaloky Gyula lopás.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 390. Keresztes T. Ferenc s t. suly. t. sért.
423. Érkes István lopás.
III. 461. Rauch János suly. t. sért.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Ribay Antal

bortermelő

ajánlja több kiállításon kitüntetett I. minőségű **skókói, rizling, vörös pecsenye**, úgy **ó asztali**

borait

hordókban és palackokban.

Kapható literes palackokban **Nick A. K.** és **Reeh Vilmos özv.** kereskedésében. Egy literes palack fehér **50** kr., siller **45** kr., pecsenyebor 0.7 liter **65** krtól felfelé, 1 hectoliter **28** frttól feljebb.

50 literen felüli rendelések **Apáca- és Vörösmarty-utca** sarak **intézendők.**

MEGHIVÓ.

Van szerencsém értesíteni a t. közönséget, hogy **pénteken 1901. március 15-én a „Korona“ vendéglőben**

a szabadságharc 53. évfordulója emlékére

hazafias ünnepélyt,

illetve táncmulatsággal egybekötött társasvacsorát rendezek

Az ünnepi beszédet **dr. Flóris Endre ügyvéd ur** fogja tartani.

Kezdeté este 8 órakor. — Belepti-dij nincs. — Egy teríték ára 1 korona.

A zenét ifj. Korody Gyula zenekara szolgáltatja.

Számos látogatást kér

hazafias üdvözlettel

Sebők Gyula,

vendéglős.

Pécs, Király-utca 38. sz. alatt egy pince

800 hektoliter jó hordókkal bérbe adó ugyanott egy szoba és konyhából álló

lakás

és egy kisebb

bolthelyiség

olcsón bérbeadó.

200. sz.

végrh. 1901.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1900. évi Sp. I. 1139/4. számú végzése következtében Szuly János ügyvéd által képviselt Berkesdi tejszövetkezet javára özv. Horváth Ferencné ellen 802 kor. 44 fil. s jár. erejéig 1901. évi január hó 22 én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1239 koronára becsült következő ingóságok, jelesen az 1900. V. I. 524/2 számú jegyzőkönyvben 9, 12—18, 21—22, 25—27, 30, 35—41, t. v. összeirt 104 korona úgy az 1901. V. II. 25/2 számú jegyzőkönyvben 2—13 t. alatt 1135 kor. és így összesen 1239 kor. becsértékű u. m. butorok, felszerelések, tejtermékek készítésére szolgáló gépek és felszerelések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróóság 1901. évi V. II. 38/5. számú végzése folytán 802 kor. 44 fil. tőkekövetelés, ennek 1900. évi november hó 14. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 119 kor. 72 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Pécssett, Gyár-utca 8. sz. a. és Szigeti-orozságot 118. sz. a. leendő eszközésére 1901. évi március hó 20. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Pécssett, 1901. évi március hó 9. napján.

Lengyel József,

kir. bírósági végrehajtó.

A Pécs-Baranyai Központi Takarékpénztár részvénytársaság

közhírre teszi, hogy

1901. évi április hó 1. napjától kezdve

az intézeti alapszabályok 20. §-ában körülírt további igazgatósági rendelkezésig az intézeti pénztárnál eddig elhelyezett, valamint az újonnan elhelyezendő takarékpénztári betétek után

4 százalékos kamatot fizet

és ezen kívül a betevők helyett viseli a törvényes betét kamat adó is

Pécssett, 1901. évi március hó 14. napján.

Az igazgatóság.

NEUMANN M.

BUDAPEST, IV. ker., Múzeum-
körút 1. sz.

Pécs városa, Baranya-, Tolna- és Somogyvármegyék t. közönségé-
nek becses tudomására hozza, miszerint

 PÉCSETT, Széchenyi-tér,

(Takarékpénztári palota)

férfi-, fiu- és gyermek

ruha-árú

 fióküzletet nyitott.

Az egész országban általánosan elismert szigorú elveim a kiszolgálásra nézve itt is változatlanul irányadók lesznek, hogy az ország ezen részében is kiérdemljem a bizalmat és azt magamnak fönntartsam.

Teljes tisztelettel

Neumann M.

FIÓKOK: Arad, Belgrád, Debrecen, Fiume, Kassa, Kolozsvár, Nagy-
várad, Pécs, Pozsony, Sofia, Temesvár, Zágráb

 Árjegyzék ingyen és bérmentve.